

בית משפט השלום בראשון לציון

16 דצמבר 2018

ת"פ 15-10-33173 מדינת ישראל נ' מועצה אזורית גן רווה ואח'

1

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. מועצה אזורית גן רווה

2. שלמה אלימלך

2

3

4

5

6

7

8

9

פרוטוקול

10

ב"כ המאשימה :

11

מגישה כתב אישום מתוקן.

12

13

ב"כ הנאשמים :

14

בהתאם להסדר אנו מודים בעובדות כתב האישום המתוקן.

15

16

הנאשם :

17

הבנתי את ההסדר, הוא מקובל עלי ואני מודה בעובדות כתב האישום המתוקן.

18

19

20

הכרעת דין

21

22

23

על יסוד הודאות הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן, אני מרשיע אותם בעבירות כדלקמן :

24

25

זיהום מים – עבירות לפי סעיפים 20ב' ו-20 כ"א לחוק המים, תשי"ט 1959 וביחס לנאשם 2 גם סעיף

26

20כ"ב לאותו חוקי (ריבוי עבירות).

בית משפט השלום בראשון לציון

16 דצמבר 2018

ת"פ 33173-10-15 מדינת ישראל נ' מועצה אזורית גן רווה ואח'

1 **לגבי הנאשמת 1:** הזרמת שפכים לים ללא היתר הזרמה כדין – עבירות לפי סעיף 6א לחוק מניעת
2 זיהום הים ממקורות יבשתיים, תשמ"ח-1988 (ריבוי עבירות).
3 **לגבי הנאשם 2:** הפרת חובת פיקוח על ידי נושא משרה – עבירות לפי סעיף 6א לחוק מניעת זיהום
4 הים ממקורות יבשתיים, תשמ"ח-1988 (ריבוי עבירות).
5 **לגבי הנאשמת 1:** השלכת פסולת ברשות הרבים – עבירות לפי סעיפים 2 ו-13(ב)(1) לחוק שמירת
6 הנקיון, תשמ"ד-1984 (ריבוי עבירות).
7 **לגבי הנאשם 2:** הפרת חובת פיקוח על ידי נושא משרה – עבירות לפי סעיף 15 לחוק שמירת הנקיון,
8 תשמ"ד-1984 (ריבוי עבירות).
9
10
11
12

ניתנה והודעה היום ח' טבת תשע"ט, 16/12/2018 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין, סגן נשיאה

13
14 **ב"כ המאשימה טוענת לעונש:**
15 מבקשת להגיש 3 דיסקים – הדיסקים **מתקבלים ומסומנים ת/1.**
16 מגישה דו"חות שכוללים תמונות מתוך תיק החקירה של האירועים – אסופת המסמכים **מתקבלת**
17 **ומסומנת ת/2.**
18 נבקש להטיל על הנאשמים את העונשים שנפרט בהמשך מתוך התחשבות בתיקון 113.
19 המחוקק מורה לבית המשפט שמתחם העונש ההולם ייקבע תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע
20 מביצוע העבירה. לכן הטיעון שלי מטבע הדברים מתייחס למרכיבים האלה.
21 כתב האישום מונה 11 אירועים על פני שנה וחצי של הזרמת שפכים באיכות ירודה ומזהמת מתחנת
22 השאיבה של הנאשמת 1 אל חוף הים מתוך מודעות של הנאשמים. הידיעה מתייחסת לעובדה שיש לנו
23 תחנת שאיבה בעייתית שהתוצאה של התקלות שבה היא הזרמה שמגיעה עד לחוף הים שבחלק
24 מהמקרים כפי שמפורט בסעיף 8 הם גם לנחל ועל כך לא יכולה להיות מחלוקת. לכן מדובר פה ביסוד
25 נפשי של מודעות. העבירות שמדברים עליהן הן עבירות של אחריות קפידה.
26 במקרה הזה יש מודעות.
27 מתוך 11 מקרים לחמישה היו הזרמה לנחל שורק. אפשר לראות את זה בסרטונים. הכמויות לא
28 זניחות. מדובר בהזרמה של ביוב גולמי.
29 המעשים האלה מהווים שלושה סוגים של עבירות, עבירה של הזרמת שפכים לים של כללון רשות
30 הרבים וזיהום מקור מים.
31 הערך החברתי המוגן שמשותף לשלוח העבירות הוא של איכות סביבה ובריאות הציבור.

בית משפט השלום בראשון לציון

16 דצמבר 2018

ת"פ 33173-10-15 מדינת ישראל נ' מועצה אזורית גן רווה ואח'

1 מדובר על מקורות מים, יש פה שני סוגים, ים ונחל, שהם משאב ציבורי שבאמצעות המעשים האלה
2 הם מופקעים. היכולת ליהנות מהם להשתמש בהם מופקעת והמעשים הופכים את המשאבים האלה
3 לרכוש המועצה. המשאבים האלה שהם חשובים וחיוניים הופכים להיות ממקור של חיים הנאה
4 למטרד למקור של מחלות, מקור שפוגע באיכות החיים. כמו בהרבה מקרים יש רובד גלוי וסמוי.
5 הרובד הגלוי שאדם מטייל וזה אזור של טיולים, ללכת ולראות את הנחל מלא בביוב ההנאה ברגע
6 הראשון נפגעת. כולם מכירים את התחושה של הכעס. הלכלוך יכול להגיע למקורות שאיבה. גם
7 שמסתכלים על הים הים נראה אין סופי. גם עליו צריך להגן. הוא משאב נדיר במדינת ישראל, כל
8 הערכים האלה צריך לבוא ביטוי בענישה. מדובר בעבירות שנעברות על רקע כלכלי. המשמעות של אי
9 הקצאת משאבים בצורה הולמת התוצאה שלה הוא זיהום. יש משמעות גדולה למסר ולהרתעה. זה
10 לא עבירות שנעברות בלהט הרגע, ניתן למנוע אותם, יש התייחסות בפסיקה שהמציאות מלמדת
11 שענישה של רשויות מקומיות מביאה לשיפור ההתנהלות בתחומים אלו. ולכן ענישה במיוחד בהקשר
12 הכלכלי צריכה להיות מרתיעה כדי שהמסר שיצא מבית המשפט יהיה מוחשי וגם כל מי שנושא
13 בתפקידים ובידיו ההחלטות האלה יכלכל צעדיו בצורה שלא תביא אותנו לאותו זיהום.
14 הפסיקה אומרת שדווקא שמדובר ברשות מקומית שיש לה אחריות וסמכות והיא זו שאמונה על
15 אכיפת חוק גם בהקשרים כאלה, הציפיה ממנה גבוהה יותר. אנו מצפים ממנה שהיא תשמור על
16 המשאבים הציבוריים, תהיה דוגמה לציות לחוק ולכן יש חשיבות שבית המשפט לא יקל בעונש בגלל
17 שיקול תקציבי.
18 כשמדברים על תיק דקירה, מין או הונאה, ובית המשפט רואה לפניו את הנפגע הנזק מוחשי יותר,
19 שאנחנו מדברים על עבירות סביבתיות הנפגע לפעמים לא יודע שהוא נפגע מעבירה. היכולת שלנו
20 להצביע על הקשר הישיר הרבה פעמים לא קיימת. לכן אנו מבקשים שבית המשפט יהיה מודע
21 למאפיינים אלה, צריך לזכור, שבסוף הדרך יש נפגעים והפגיעה היא בגוף. ולפעמים מספר הנפגעים
22 יכול להיות גדול. הפוטנציאל הוא לפגיעה גדולה. עובדה שאנו לא יכולים להביא אותם לבית המשפט
23 עדיין לא אומרת שהם לא קיימים שם.
24 הנסיבות של הענין שלנו, אנחנו לא מדברים על אירוע אחד, מדובר על 11 אירועים. בכל הפסיקה
25 שבדקתי פרט למקרה אחד לא נתקלתי במספר כה רב של אירועים בהקשר הזה. יש לזה משמעות.
26 המשמעות לגבי ריבוי הפגיעות והאפשרות של הרשות לתקן את המצב ובכל זאת במשך שנה וחצי זה
27 לא נעשה.
28 ההצטברות גם היא צריכה לקבל ביטוי בעונש.
29 היתה התלבטות אם נכון לבקש מבית המשפט לקבוע מתחם לכל אירוע ובסוף עונש כולל או מתחם
30 אחד לכל האירועים.
31 המשמעות של קביעת מתחם אחד היא לתת ביטוי לחומרה.

בית משפט השלום בראשון לציון

16 דצמבר 2018

ת"פ 33173-10-15 מדינת ישראל נ' מועצה אזורית גן רווה ואח'

1 אנו נבקש מתחם אחד מאחר והפסיקה שניתנה ברובה היא לפני תיקון 113, אבל מדובר בריבוי
2 אירועים.
3 שאנו מסתכלים על הזהות של המועצה גם כקריטריון בקביעת המתחם, בניגוד למקרים רבים לא
4 מדובר ברשות מקומית נכשלת. מדובר ברשות מקומית מאוזנת תקציבית. מדורגת 8 בדרוג הסוציו
5 אקונומי. אנו מכירים מקרים שרשות מתלבטת אם לשלם שכר או לתקן תחנת שאיבה. זה לא המקרה.
6 לכן אנו מבקשים להתחשב גם בזה בקביעת המתחם.
7 מבט על הענישה שקבועה בחוק על העבירות, כשאנחנו מדברים על עבירות לפי חוק המים העונש
8 המקסימאלי הוא 392 אלף ₪ הן למועצה והן לראש המועצה.
9 שמדברים על עבירות של זיהום מים, מדובר בעונש של מליון 365 אלף ₪ לאירוע אחד.
10 עבירות לפי חוק שמירת הניקיון מדובר על 452 אלף ₪.
11 כך שעל כל אירוע אפשר לגזור עד מיליון ושמונה מאות אלף ₪ למועצה.
12 כשמדובר זהות מים עוד תוספת.
13 אנו רואים גם את החומרה שהמחוקק מבקש לתת לעבירות אלה.
14 אם נתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, למעשה יש קריטריון של תכנון. במקרה שלנו במקרה
15 הטוב זה העדר תכנון. מדובר בהזנחה. במחדל שהביא לתוצאה שניתנת היתה למניעה באמצעות תכנון
16 ראוי.
17 הנזק למקורות המים שיכול לבוא לידי ביטוי בגופו של אדם.
18 לגבי ענישה נהגת, בבדיקת הפסיקה ראינו שיש שלושה סוגים של מקרים שיכולים להיות רלבנטיים.
19 רשויות מקומיות שבגלל הזנחה הזרימו לנחל, והשני הזרימו לנחל ולים בגלל הזנחה, והשלישי זה
20 אירועים חד פעמיים.
21 אפשר לראות שכאשר יש הזרמה גם לים ענישה חמורה יותר. עונשים של 250 אלף ₪ במקרים של 7
22 אירועי הזרמה בחודש אחד, המקרה שלנו חמור יותר.
23 מדברים על 200 אלף ₪ שנקבע מועצה אזורית מרום הגליל.
24 200 אלף ₪ במקרה של בית שאן.
25 הזרמה לים – למשל פסק דין בענין זכרון יעקב, 7 אירועים של הזרמה לחוף, 250 אלף ₪. שם נוהלו
26 הוכחות אבל מדובר בני 10.
27 מועצה אזורית תמר, הזרמה לים המלח, 300 אלף ₪. שם היתה הרשעה קודמת.
28 עירית אשדוד, 7-8 מקרים, 400 אלף ₪.
29 חלק מהפסיקה היא בהסדרים וחלק לא.
30 מגישה אסופת פסיקה.
31 פסק הדין יחיד שמצאנו בענין מתחמים, הוא פסק הדין בענין שיבי, הוא קובע שם מתחם שבין 100
32 ל-300 אלף ₪ למועצה. שם דובר במועצה כלכלית מאוד קשה. העונש שנגזר היה 120 אלף ₪.

בית משפט השלום בראשון לציון

16 דצמבר 2018

ת"פ 33173-10-15 מדינת ישראל נ' מועצה אזורית גן רווה ואח'

1 אנו נבקש לקבוע מתחם של בין 200 ל-450 אלף ש"ח בגלל המאפיינים הנוספים במקרה שלנו, הזרמות
2 לים, המועצה במצב איתן כלכלי, ונבקש שבתוך המתחם העונש ייגזר ברבע העליון.
3 נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, המועצה לקחה אחריות באופן חלקי, הבעיה נפתרה, לגבי
4 חלוף הזמן, אנו לא חושבים שמדובר בנסיבה מקלה. העבירות בוצעו בשנים 2012, 2013, כתב האישום
5 הוגש בשנת 2015. כדי להעמיד לדין רשות מקומית יש צורך בגישור יועץ משפטי לממשלה. זאת אומרת
6 התהליך ארוך יותר. גם ניתנה זכות שימוע למרות שאלו לא עבירות שמחייבות שימוע.
7 הגשנו מסמכים שמראים שכל החקירה של הנאשם שם היה שם עיכוב כי הנאשם על אף שהוא התייצב
8 לחקירה, באי כוחו ניסו לסכל את החקירה באמצעות פניות לגורמים שונים והדבר עיכב את התנהלות
9 החקירה. בבית המשפט חלף זמן בין חילופי מותב. למעשה ממרץ או אפריל למעלה מחצי שנה אנחנו
10 בוחנים את התנהלות המועצה בכל הנוגע לאישום השני. ולכן שמסתכלים על פרקי הזמן שחלפו אנו
11 חושבים שהמשמעות היא שאין כאן נסיבה לקולא מאחר ומדובר בפרקי זמן מוצדקים.
12 נבקש שבית המשפט יקבע גם למעוזה התחייבות להימנע מביצוע עבירות בסכום כפול מסכום הקנס
13 כל שלושת סוגי העבירות. מדובר בהתחייבות שאפשר יהיה לממש גם בהקשר של החוף שמוזכר
14 באישום השני.
15 לענין ראש המועצה, למעשה הענישה כמו שאנו רואים אותה, היא מאוד דלה וכאשר יש ענישה היא
16 מאוד נמוכה. לכן אבקש להתייחס לגזר הדין של שיבלי. העונש שנגזר הוא 20 אלף ש"ח. בהתחשב במצבו
17 הכלכלי הקשה של ראש המועצה באותו תיק. בית המשפט המחוזי גם אומר שהמתחם נוטה לקולא.
18 בהקשר שלנו, הנאשם 2 ראש המועצה נבחר לאחרונה לכהן קדנציה נוספת. העמידה לדין של נושאי
19 משרה גם בפסיקת בית המשפט העליון וגם אנו רואים את זה במציאות, יש לה משמעות גדולה לגבי
20 הרתעה של נושאי משרה ושל עובדים ברשויות. כאשר זה מגיע לאדם עצמו לשמו הטוב ולצורך שלו
21 להתמודד, הדבר יכול להשפיע על קבלת ההחלטות שלו. לכן גם פה בסופו של דבר צריך לצאת מסר
22 של הרתעה גם אישית מאחר והנאשם 2 ממשיך בתפקידו.
23 לכן אבקש לקבוע מתחם שבין 20 ל-50 אלף ש"ח ועונש של 40 אלף ש"ח.

ב"כ הנאשמים טוען לעונש:

26 הנאשם לקח לא רק אחריות בהזדמנות הראשונה, אלא קרה פה דבר נדיר, כאשר בניגוד לראשי
27 רשויות אחרות כשהוצע במהלך הגישור הסדר שהמשמעות שהוא לא יורשע והמועצה תודה בכל
28 האישומים הוא סירב ואמר מהרגע הראשון שהוא לוקח אחריות מלאה על העבירות שמתוארות
29 באישום הראשון.
30 גם שמסתכלים על רף הענישה, הסדרי הטיעון שבהם נמחק נושא משרה ומורשע התאגיד באים לידי
31 ביטוי בפרמיה, שהיא קנס גדול על התארגיד או הרשות. פה זה לא עמד לנגד עיניו של הנאשם לרגע
32 אחד. המושג אחריות זה לא רק כדי לחסוך זמן שיפוטי. זה חשוב אבל לא העיקר. שמישהו לוקח

בית משפט השלום בראשון לציון

16 דצמבר 2018

ת"פ 33173-10-15 מדינת ישראל נ' מועצה אזורית גן רווה ואח'

1 אחריות קורים שני דברים, האחד אתה מתקן את מה שעשית אם ניתן לתיקון ושתיים אתה לא חוזר
2 על זה.
3 אנחנו יודעים שאכן במשך שנה וחצי היו תקלות במשאבה אבל אנחנו יודעים ואנו מודים שדרך נאותה
4 לטפל היה לצמצם את מספר האירועים. זה לא טופל כמו שצריך אבל מאז 2013 אין תקלות והמערכת
5 הוחלפה.
6 שאנו רוצים להבין מה חומרת האירוע, יש הבדלים מאוד משמעותיים, ברגע הראשון חשבתי שחברתי
7 מביאה תמונות חדשות, בתוך כך וזה לא סימפטי זה לא צריך לקרות, רואים בכל האירועים את
8 האפקט המקומי שלהם. מדובר בתחנת שאיבה שמשרתת יישוב אחד בלבד. שזה פלמחים. יש בו כמה
9 מאות אנשים.
10 חזקה על המאשימה שהיא מכירה את מצוות תיקון 113 וכללה את כל הנסיבות לחומרה ולקולא
11 בכתב האישום ואנו מצווים לבחון את המערכת העובדתית על יסוד מה שהיה בכתב האישום. לא היה
12 בכתב האישום מטרד של ריח ולא היה יתושים ולא נטען על חלחול מי תהום. לא רק שזה לא היה זה
13 אפילו לא נטען.
14 אנחנו נמצאים במסגרת כתב האישום. אפילו מהדיווחים של חברתי אנו רואים שהפקח הגיע ויש שם
15 ביובית ששואבת במקום.
16 מדובר באירועים מקומיים שטופלו ואני מסכים שאפילו אחד לא היה צריך לקרות.
17 כאשר המשאבה תקולה הביוב שזורם אין לו מוצא ואז זה יוצא דרך הצינור. זה תוכנן ככה.
18 לשאלת בית המשפט עצם העובדה שרואים שפכים שיוצאים מתוך הצינורות מצביעה על תקלה
19 במתקן המשאבה.
20 לענין הטיעון הכלכלי, לא טענו אותו אף פעם, לא מתכוונים לטעון אותו באופן שאנו לא מייחסים את
21 העובדה שזה לא תוקן בשל בעיה כלכלית. אנחנו גם לא נטען להתחשבות בגלל מצבה של המועצה.
22 בענין שיבלי אני מסכים שזה אבן בוחן למתחם הענישה.
23 אני חושב שמהעובדות ככל שניתן ללמוד מגזרי הדין, לא תמיד יש בהם את כל העובדות שמופיעות
24 בכתב האישום, אני לא מצאתי מקרה קל מזה. ניקח את ענין שיבלי, לדוגמא, לכאורה זה מקרה דומה
25 של תחנת שאיבה שכשלה והזרימה לנחל מי שפכים. אנחנו מדברים על אירועים מתמשכים של הזרמה
26 של שעות ואף ימים. לא כמו במקרה שלנו שכל פעם שהיתה תקלה מישהו רץ לתקן אותה.
27 בענין שיבלי היתה בניגוד להשערה שעולה כאן לראשונה בענין מטרדי ריח, בשיבלי היתה הרשעה בענין
28 ריח. שם היו התרעות, הוצא צו לפי חוק המים, היו לפחות פעמיים שהוטל על המועצה ברירת משפט
29 שדינה כדין הרשעה, וכתב האישום והרשעה יוחסו לשיבלי זיהום מים בנסיבות מחמירות, מה שלא
30 קרה במקרה שלנו. במועד שבו ניתן כתב האישום וגזר הדין המועצה אף פעם לא הסירה את המחדל.
31 היא ציפתה שיבוא מישהו ויסדיר את הענין בדמות של תאגיד מים לביוב.
32 זה לא נסיבה לקולא אבל אני מבקש שבית המשפט יבין את הרקע.

בית משפט השלום בראשון לציון

16 דצמבר 2018

ת"פ 33173-10-15 מדינת ישראל נ' מועצה אזורית גן רווה ואח'

1 99% מהרשויות המקומיות לא חשופות למה שקורה עם הנאשמים.
2 דווקא רשויות מקומיות קטנות גם במשאבים שלהם וגם בכח האדם הם אלה שחשופות.
3 חברתי דיברה אודות בא כח כלשהו שהערים קשיים, אין לי מושג מי זה, אין לי מושג מה הוא היה,
4 אבל יש לי מושג שזה לא צריך להיות חלק מהשיקולים. אני לא באתי בטענות בענין התמשכות התיק.
5 הוא התמשך כי היתה פה מחלוקת בתום לב.
6 אני לא מטיל את האשם במאשימה אם כי לזמן יש משמעות.
7 המתחם לדעתי הוא, ההתחשבות של בית המשפט תעודד את ההתנהלות של הרשויות המקומיות, בין
8 50 ל-100 אלף נה ולנאשם בין 4,000 ל-8,000 נה.
9
10
11
12

החלטה

13
14
15 נקבע למתן גזר דין ליום 20.1.19 שעה 08:30.
16 מובהרת לנאשם 2 חובת התייצבותו למועד שנקבע.
17
18
19
20
21

ניתנה והודעה היום ח' טבת תשע"ט, 16/12/2018 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין, סגן נשיאה

הוקלד על ידי חדווה ינר

